

kohtuullisuusperiaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta, kun se on yhtäältä heikentänyt valittajien mahdollisuutta prosessuaaliseen yhdenvertaisuuteen muiden yritysten kanssa seuraamusten alentamisen osalta ja toisaalta katsonut, ettei valittajien yhteistyö oikeuttanut edellä mainitussa tiedonannossa ja suuntaviivoissa tarkoitettuun sakon alentamiseen.

Valittajat väittävät lopuksi, että unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt valvoa asiakysymysten osalta komission arviointia, joka koski lopullisen sakon vahvistamista.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Valitus, jonka Guido Strack on tehnyt 15.3.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-392/07, Guido Strack v. Euroopan komissio, 15.1.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-127/13 P)

(2013/C 147/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Guido Strack (edustaja: Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-392/07 15.1.2013 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin ei hyväksynyt kantajan vaatimuksia tai ei hyväksynyt niitä kokonaan
- valittajan asiassa T-392/07 esittämät vaatimukset on hyväksyttävä
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut ja
- toissijaisesti on kumottava myös päätös, jolla unionin yleisen tuomioistuimen presidentti osoitti asian T-392/07 neljännen jaoston käsiteltäväksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat yhdeksän valitusperustetta:

- 1) ratkaisukokoonpanon toimivallan puuttuminen ja siihen liittyvät menettelyvirheet ja perustelujen puutteellisuus sekä siihen liittyvä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 artiklan toisen kohdan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 12 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan rikkominen sekä muiden oikeussääntöjen rikkominen, joka johtuu asian ”uudelleenosoittamisesta” tietyille jaostolle menettelyn kuluessa;
- 2) menettelyvirheet, asetuksen N:o 1049/2001 (¹) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkominen ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, oikeutta tulla kuulluksi ja oikeudenmukaista menettelyä koskevien periaatteiden loukkaaminen yhdessä perustelujen puutteellisuuden ja sen kanssa, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, mitkä johtuvat seuraavista seikoista: asiaa ei käsitelty nopeutetussa menettelyssä, kantajan mahdollisuuksia esittää huomautuksensa rajoitettiin epäasianmukaisesti eikä kirjelmää, jolla pyydettiin suullista käsittelyä koskevan kertomuksen oikaisua, hyväksytyt asiakirjojen oikeudellinen valvonta oli riittämätöntä ja tähän liittyvä kantajan pyyntö, että tuomioistuin tarkastaisi kaikki asiakirjat ilman asianosaisten läsnäoloa (*in camera*), hylättiin; tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, oikeudellinen valvonta on ollut riittämätöntä sekä todistustaakan jakoa ja oikeutta oikeudenmukaiseen menettelyyn koskevia periaatteita on loukattu asiakirja-aineiston täydellisyyden ja niiden uudistettujen hakemusten lukumäärän osalta, jotka on tosiasiallisesti tehty asetuksen N:o 1049/2001 nojalla; menettelyn liiallinen kesto ja tämän perusteella esitetyn vahingonkorvausvaatimuksen säännöstenvastainen käsittely;
- 3) oikeudellinen virhe, tuomiolauselmaan 1 kohdan ja sen perustana olevien tuomion kohtien muotoilu on epätasällinen ja perustelut ovat puutteelliset, tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla erityisesti, koska kantajan asiavaltuuden jatkumista ei otettu huomioon;
- 4) tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, perustelut ovat puutteelliset ja tulkintaperiaatteita on loukattu kantajan sen hakemuksen laajuuden osalta, jolla pyydettiin saada tutustua asiakirjoihin asiassa T-110/04;
- 5) oikeudellinen virhe, tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja perustelut ovat puutteelliset asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 4 artiklan 4 kohdan, luettuina yhdessä tietosuoja koskevien oikeussääntöjen kanssa, soveltamisen ja tulkinnan osalta;

- 6) oikeudellinen virhe, toiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja perustelut ovat puutteelliset asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan soveltamisen ja tulkinnan osalta;
- 7) oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus kanteessa esitetyn vahingonkorvausvaatimuksen hylkäämisen osalta ja erityisesti asian selvittämistoimia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevien periaatteiden loukkaaminen;
- 8) oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan koskevan periaatteen loukkaaminen hylättäessä kantajan vaatimus asiassa T-392/07 annetun tuomion 90 kohdassa;
- 9) oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus oikeudenkäyntikuluja koskevan päätöksen osalta.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Valitus, jonka Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop.arl, aiemmin Cooperativa Mare Azzurro Soc.coop.rl, ja Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc.coop.rl ovat tehneet 18.3.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc.coop.arl, aiemmin cooperativa Mare Azzurro Soc.coop.rl ja Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc.coop.rl v. komissio, 22.1.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-136/13 P)

(2013/C 147/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop.arl, aiemmin Cooperativa Mare Azzurro Soc.coop.rl, ja Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc.coop.rl (edustajat: asianajajat A. Vianello, A. Bortoluzzi ja A. Veronese)

Muut osapuolet: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C., Euroopan komissio

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc.coop.arl, aiemmin cooperativa Mare Azzurro Soc.coop.rl, ja Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc.coop.rl vastaan komissio, 22.1.2013 antama määräys, jolla yleinen tuomioistuin hylkäsi ensin mainitun osuuskunnan nostaman kanteen, jossa oli vaadittu sosiaaliturvamaksujen alentamista koskevien lakien nro 30/1997 ja nro 206/1995 mukaisista Venetsian ja Chioggian alueella sijaitseviin yrityksiin kohdistuvista tukitoimenpiteistä 25.11.1999 tehdyn komission päätöksen 2000/394/EY (EYVL 2000, L 150, s. 50) kumoamista, on kumottava ja/tai sitä on muutettava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoavat valituksensa tueksi siihen, että unionin tuomioistuimen asiassa "Comitato Venezia vuole vivere" antamassa tuomiossa esitettyjen periaatteiden soveltamisessa on tapahtunut virheitä yhtäältä kun kyse on komission valtontukiasioissa tekemien päätösten perusteluvollisuudesta ja toisaalta SEUT 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä edellytyksiä koskevan todistustaakan jakautumisesta.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole valituksenalaisessa määräyksessä noudattanut unionin tuomioistuimen asiassa "Comitato Venezia vuole vivere" 9.6.2011 antamaa tuomiota, jossa todetaan, että komission päätöksen on sisällettävä kaikki ne seikat, jotka ovat olennaisia kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta katsoen. Vaikka päätöksessä ei ollut kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta olennaisia seikkoja, yleinen tuomioistuin ei ole todennut komission riidanalaisessa päätöksessä omaksumassa menettelytavassa mitään puutteita, ja näin on tapahtunut oikeudellinen virhe.

Unionin tuomioistuimen asiassa "Comitato Venezia vuole vivere" antamassa tuomiossa esittämien periaatteiden perusteella jäsenvaltion — eikä siis yksittäisen tuensaajan — on takaisinperintävaiheessa kunkin seikan osalta näytettävä toteen, että SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset ovat olemassa. Komissio on kuitenkin nyt esillä olevassa asiassa jättänyt selvittämättä näin tehdyn tarkistuksen tekotavat; näin ollen koska Italian tasavallan käytettävissä ei takaisinperintävaiheessa ollut olennaisia seikkoja sen osoittamiseksi, oliko myönnetty tuki ollut tuensaajien saamaa valtiontukea, se oli 24.12.2012 annetulla lailla nro 228 (1 §:n 351 momentti ja sitä seuraavat momentit) päättäneen kääntää todistustaakan päinvastoin kuin yhteisön oikeuskäytännössä määrätään. Italian lainsäätäjän mukaan todistustaakka siitä, ettei kyseisellä tuella vääristetä kilpailua eikä se vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ei kuulu valtiolle vaan vapautukset saaneille yksittäisille tuensaajayrityksille; tästä syystä on oletettu, että myönnetty tuki on omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan yhteisön kauppaan. Kaikki tämä on selvässä ristiriidassa unionin tuomioistuimen asiassa "Comitato Venezia vuole vivere" antaman tuomion kanssa.